

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **Ing. M. Š.**
bytem

proti
žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**
se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2020, č. j. KUJI 8457/2020, sp. zn. OOSČ 14/2020 OOSC/6,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalobce dostal pokutu a zákaz řízení. Řídil vozidlo, které kvůli několika závadám nesplňovalo technické podmínky pro provoz na pozemních komunikacích. Namítá, že správní orgány spáchání přestupku dostatečně neprokázaly. Krajský soud proto musel posoudit, zda tak namítá důvodně.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Žalobce podal dne 2. 10. 2019 trestní oznámení pro podezření z poškození cizí věci a dalších souvisejících trestných činů na společnost Autocontrol s.r.o. se sídlem v Dlouhé Brtnici. U této společnosti, která je stanicí technické kontroly („STK“), si žalobce nechal dne 10. 9. 2019 udělat technickou prohlídku svého osobního automobilu značky Citroën Xantia. Jejím výsledkem byl závěr o technické nezpůsobilosti vozidla pro další provoz.
3. V tomto trestním oznámení žalobce uvedl, že dne 10. 9. 2019 přijel se svým autem k STK za účelem provedení pravidelné technické prohlídky. Před touto prohlídkou bylo jeho vozidlo v dobrém stavu. Neunikala z něj žádná kapalina, levý zadní blatník byl bez rozsáhlé koroze a nebyl proražený. Po skončení měření emisí, kterého se žalobce osobně nezúčastnil, mu technik sdělil, že stav vozidla je nevyhovující a naměřené hodnoty překračují přípustnou míru. S tím žalobce nesouhlasí. Po měření emisí pokračovala prohlídka podvozku a dalších částí vozidla. Žalobce si v ten okamžik všiml, že v blatníku je díra, která tam předtím nebyla. Technik poté žalobci sdělil, že na zadní nápravě je závada. Na jiné vady jej neupozornil. Při kontrole brzd technik s vozidlem žalobce zacházel neopatrně, až došlo k porušení trubek s hydraulickou kapalinou, která z vozidla začala vytékat na podlahu. Podle protokolu z kontroly bylo auto žalobce nezpůsobilé dalšího provozu.
4. Žalobce v trestním oznámení uvedl, že po tomto šokujícím závěru neviděl jinou možnost, „než s poškozeným automobilem z firmy vyjet a s nejvyšší opatrností se na trase Dlouhá Brtnice (silnice E59, I/38) – Pavlov – Nevcehle – Sedlejev zařadit do silničního provozu, kde při značně snížené účinnosti brzd a řízení mohlo dojít k dopravní nehodě...“. Informace obdobného obsahu pak žalobce sdělil policii i osobně do protokolu dne 18. 10. 2019.
5. Z protokolu o technické prohlídce plyne, že na vozidle žalobce se zjistilo osm lehkých závad, sedm vážných závad a dvě nebezpečné vady. Z registru vozidel plyne, že poslední technická prohlídka předmětného vozidla platila od 9. 11. 2016 do 9. 12. 2016.
6. Policie na základě těchto informací vyhodnotila, že se žalobce mohl dopustit přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“). Řídil vozidlo, které je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožuje ostatní účastníky provozu.
7. Magistrát města Jihlavy („magistrát“) následně dne 12. 11. 2019 vydal příkaz, kterým žalobce uznal vinným z přestupků podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 3 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Po včas podaném odporu magistrát předvolal žalobce k ústnímu jednání. K jednání předvolal také svědka L. V.
8. Svědek při ústním jednání vypověděl, že dne 10. 9. 2019 prováděl technickou prohlídku žalobcova vozidla. Ta probíhala standardně. Vozidlo žalobce však na první pohled nevypadalo dobře. Proto se svědek žalobce dotázal, zda na prohlídce trvá. Žalobce trval. Nejzávažnější závadou byla prasklá trubice brzdové soustavy, ze které vytékala kapalina. Svědek také zjistil značnou korozi. Sdělil proto žalobci, že jeho vozidlo má nebezpečné závady. Na konci prohlídky operátorka stanice předala žalobci protokol. Svědek neví, zda žalobce s vozidlem poté odjel sám, ani jakým způsobem vozidlo ke kontrole dopravil. Na

dotaz, zda žalobce odjel se svým vozidlem z STK sám nebo si nechal vozidlo přepravit na nákladním přívěsu, svědek odpověděl, že si není jistý. Vozidlo však za krátkou chvíli u STK nestálo. Zároveň neviděl, že by se tam pohybovalo nějaké vozidlo s podvalem.

9. Žalobce k obvinění z přestupku uvedl, že s výpovědí svědka nesouhlasí. Trvá na tom, že technik ve stanici STK měl v úmyslu poškodit vozidlo žalobce. K účinnosti brzd uvedl, že po celou cestu z Dlouhé Brtnice do X nepočítal žádné snížení účinnosti brzd. Vozidlo brzdilo standardně. V trestním oznámení žalobce uváděl jenom krajní případ, co se mohlo stát. Policie trestní oznámení nakonec odložila. Žalobce trval na tom, že jeho vozidlo je po technické stránce v pořádku. V listopadu s ním byl v servisu, kde preventivně vyměnili dvě brzdové trubice.
10. Magistrát k důkazu provedl oznámení přestupku, kopii trestního oznámení, kopii protokolu o technické prohlídce s příslušnou fotodokumentací a ostatní písemnosti spisového materiálu.
11. Dne 16. 12. 2019 magistrát rozhodnutím pod sp. zn. SZ-MMJ/OD/46089/2019/9 („rozhodnutí magistrátu“), uznal žalobce vinným z přestupků podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 3 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Žalobce se těchto přestupků dopustil tím, že dne 10. 9. 2019 v době mezi 17:00 a 18:00 mezi obcemi Dlouhá Brtnice a X řídil motorové vozidlo Citroën Xantia, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem. Toto vozidlo zároveň bylo technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožovalo ostatní účastníky silničního provozu. Magistrát uložil žalobci pokutu 7.500 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na 9 měsíců.
12. V odvolání žalobce namítal, že jeho protiprávní jednání magistrát neprokázal. Nesouhlasí s tím, že by jeho vůz nebyl technicky způsobilý. Odmítl, že by v řízení přiznal, že jeho vozidlo bylo dne 10. 9. 2019 v provozu, nebo že by uvedl, že počítal snížení účinnosti brzd. Tvrzení, že žalobce v daný den vozidlo řídil, je nepodložené. Magistrát také neprokázal, že by technik žalobci sdělil něco o nezpůsobilosti jeho vozidla. Tvrzené závady na vozidle žalobce byly smyšlené. Neprokázalo se také, že by zde byli nějakí účastníci silničního provozu, které žalobce ohrožoval.
13. Rozhodnutím ze dne 24. 1. 2020, č. j. KUJI 8457/2020, žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí magistrátu („rozhodnutí žalovaného“). Žalovaný poukázal na to, že to byl právě žalobce, kdo podal trestní oznámení pro podezření z poškození jeho vozidla. V něm opakovaně uváděl, že s tímto vozidlem jel na technickou kontrolu z místa svého bydliště (X) do Dlouhé Brtnice i zpět. Také při ústním jednání výslovně potvrdil, že po celou cestu z Dolní Brtnice do X nepočítal žádné snížení účinnosti brzd. Při rozhodování žalovaný vycházel ze všech shromážděných podkladů, které hodnotil jednotlivě, i ve vzájemné souvislosti.
14. Žalovaný nemá pochyb o špatném technickém stavu vozidla žalobce. Jednotlivé vady zjistil kvalifikovaný technik STK při technické prohlídce. Jejich popis uvádí protokol z technické prohlídky a emisního měření. Některé ze závad na vozidle žalobce (zejména závady na brzdovém systému) byly takového charakteru, že jeho provoz na pozemních komunikacích bezprostředně ohrožoval ostatní účastníky silničního provozu. Magistrát

podle žalovaného řádně zjistil skutkový stav, a své závěry náležitě zdůvodnil. Výrok o vině ani o trestu nemá vady.

III. Žaloba a vyjádření žalovaného

15. Žalobce namítá, že jeho vozidlo bylo způsobilé k provozu na pozemních komunikacích. Údaje o technickém stavu vozidla jsou nepravdivé a sepsané za účelem svévolného vyřazení žalobcova vozidla z provozu. Není pochyb o tom, že toto vozidlo je způsobilé. Správní orgány neprokázaly, že by žalobce dne 10. 9. 2019 v silničním provozu někoho ohrožoval. V pochybnostech měl správní orgán postupovat ve prospěch žalobce. Ze spáchání přestupku žalobce obvinili křivě.
16. Žalovaný ve vyjádření k žalobě plně odkázal na odůvodnění své rozhodnutí.

IV. Posouzení věci krajským soudem

17. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; „s. ř. s.“) v zákonné lhůtě (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě krajský soud rozhodl bez jednání. Žalovaný ani žalobce na výzvu soudu, zda s tímto postupem souhlasí, nereagovali.
18. V průběhu řízení před krajským soudem došlo ke změně ve složení soudu. Samosoudkyni, která doposud ve věci rozhodovala, ke dni 31. 12. 2020 zanikla funkce soudkyně z důvodů podle § 94 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. V souladu s platným rozvrhem práce krajského soudu pro rok 2021 byla tato věc přidělena novému samosoudci.
19. Žaloba *není důvodná*.
20. Podstatou žalobních námitek je nesouhlas žalobce s tím, že by se dopustil přestupku, který mu správní orgány kladou za vinu. Žalobce má za to, že jeho vinu správní orgány neprokázaly.
21. V řízení o přestupku správní orgán obecně musí postupovat tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Musí jej zjistit v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád; „správní řád“). Povinnost zjišťovat skutkový stav ohledně skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku tak leží vždy na správním orgánu. Pokud existuje rozumná pochybnost, tzn. ne zcela nepravděpodobná možnost, že se deliktního jednání obviněný z přestupku nedopustil, nelze jej za přestupek postihnout (*in dubio pro reo*). Obviněnému stačí k tomu, aby jej správní orgán nemohl za přestupek postihnout, rozumná pochybnost o otázce, zda se předmětného jednání dopustil (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS, bod 18; či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 1 As 60/2016-30, bod 15).
22. Co se týče důkazních možností za účelem splnění povinnosti zjistit v potřebném rozsahu stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, upravují je § 51-56 správního řádu. V tomto konkrétním případě se magistrát opíral hlavně o důkazy plynoucí z listinných důkazních prostředků (trestní oznámení žalobce, protokol č. CZ-3755-19-09-0336 z technické a emisní kontroly), z výpovědi svědka a z vyjádření žalobce při ústním jednání.

23. Důkazy nelze hodnotit izolovaně. Teprve zhodnocením všech důkazů společně lze dospět k závěru o skutkových okolnostech případu. V celku správní orgán důkazy hodnotí, až provede všechny, jež považuje za dostačující ke zjištění relevantních skutečností. Podle § 50 odst. 4 správního řádu správní orgán hodnotí důkazy zásadně podle volné úvahy. Přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Při hodnocení důkazů z hlediska jejich závažnosti správní orgán určuje, jaký význam mají jednotlivé důkazy pro jeho rozhodnutí a zda je lze v dané situaci použít. Důkazy se hodnotí jak jednotlivě, tak v souhrnu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2009, č. j. 1 As 84/2009-77).
24. Podle krajského soudu magistrát zjistil skutkový stav spolehlivě. Důkazy, které provedl při ústním jednání, nade vši pochybnost prokazují, že se žalobce dopustil přestupku.
25. Skutečnost, že vozidlo žalobce dne 10. 9. 2019 nesplňovalo technické podmínky stanovené zákonem č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích („zákon o podmínkách silničního provozu“), dokládá protokol o technické prohlídce z uvedeného dne. Podle tohoto protokolu bylo vozidlo žalobce nezpůsobilé pro další provoz. Protokol vydala stanice technické kontroly, tedy subjekt, který je podle zákona specializovaným pracovištěm na provádění technických prohlídek silničních vozidel (§ 54 odst. 1 zákona o podmínkách silničního provozu). Pávě úkolem STK je podle § 48 odst. 1 tohoto zákona zjišťovat, zda technický stav a činnost silničního vozidla, jeho systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků je bez závad nebo má závady, porovnáním skutečného technického stavu silničního vozidla s podmínkami stanovenými pro technický stav vozidla tímto zákonem. O provedení technické prohlídky silničního vozidla STK vyhotovuje protokol o technické prohlídce, který předá tomu, kdo vozidlo k technické prohlídce přistavil (§ 48 odst. 4 zákona o podmínkách silničního provozu). Právě protokol o technické prohlídce může správní orgán použít jako důkaz o tom, že určité vozidlo v rozhodné době nesplňovalo příslušné technické podmínky.
26. Podle § 49 zákona o podmínkách silničního provozu může technická prohlídka vozidla zjistit tři stupně závad – lehké, vážné a nebezpečné závady. Nebezpečnou je závada, která bezprostředně ohrožuje bezpečnost jízdy silničního vozidla, provoz na pozemních komunikacích nebo životní prostředí. Poškození brzdového systému, stejně jako deformace nápravy mající vliv na její pevnost, které protokol o technické kontrole dokládá, patří mezi nebezpečné závady [viz § 4a odst. 1 písm. b) a písm. h) vyhlášky č. 82/2012 Sb., o provádění kontrol technického stavu vozidel a jízdních souprav v provozu na pozemních komunikacích (vyhláška o technických silničních kontrolách)]. Je proto zřejmé, že vady na vozidle žalobce byly takového charakteru, že jízda tímto vozidlem bezprostředně ohrožovala další účastníky silničního provozu.
27. Krajský soud nemá důvod pochybovat o správnosti údajů ohledně závad zjištěných na vozidle žalobce uvedených v protokolu o technické prohlídce. Žalobce neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, které by správnost protokolu mohly zpochybnit. Nesouhlas žalobce se závěrem o technické nezpůsobilosti jeho vozidla odráží pouze jeho subjektivní přesvědčení, které však nevychází z jakýchkoliv objektivních skutečností. Pokud měl žalobce pocit, že výsledek technické prohlídky neodpovídá skutečnému stavu jeho vozidla, nic mu nebránilo, aby případně podstoupil další technickou kontrolu v jiné stanici.

28. Správní orgány prokázaly i to, že žalobce po skončení technické prohlídky své vozidlo řídil cestou domů, přestože věděl o tom, že není způsobilý k jízdě. Prokazuje to jednak žalobcem podané trestní oznámení, které magistrát řádně provedl k důkazu, a vyjádření žalobce při ústním jednání. Přestože žalobce dostal řádné poučení o svém právu nevypovídat, toto právo nevyužil. Ve vyjádření k obvinění sám uvedl, že po celou cestu z Dlouhé Brtnice do X nepocítoval žádné snížení účinnosti brzd. Tím sám nepřímou potvrdil, že své vozidlo po skončení technické kontroly řídil. Tuto skutečnost dále jednoznačně potvrzuje žalobcem podepsané trestní oznámení, ve kterém sám upozorňuje, že při jeho jízdě z Dlouhé Brtnice do X mohlo při značně snížené účinnosti brzd a řízení dojít k dopravní nehodě. Přestože se žalobce v rámci podaného odvolání snažil zpochybnit, že své vozidlo řídil, s ohledem na jeho předešlá tvrzení krajský soud nemá pochybnosti, že s vědomím deklarované technické nezpůsobilosti své vozidlo řídil.
29. To, že při jízdě žalobce domů nedošlo k žádné dopravní nehodě ani jinému negativnímu následku, nehraje pro posouzení jeho viny za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 3 zákona o silničním provozu roli. Jízda technicky nezpůsobilým vozidlem je tzv. ohrožovacím deliktem. K jeho dokonání postačuje ohrožení chráněného zájmu. To znamená, že není podstatné, zda žalobce někoho skutečně ohrozil, jak namítá. Rozhodné pro posouzení, zda spáchal přestupek, je naopak to, zda došlo k vyvolání situace, při níž hrozilo reálné nebezpečí, že zbývá pouze málo k tomu, aby došlo k ohrožení ostatních účastníků provozu. Tím, že žalobce jel autem s poškozeným brzdovým systémem a nápravou, samo o sobě ohrožovalo nejenom jeho samotného, ale také ostatní účastníky silničního provozu.
30. Krajský soud proto shledal, že spisový materiál obsahuje dostatek podkladů, ze kterých plyne bezpečný závěr o spáchání přestupku, který správní orgány kladly žalobci za vinu. Nebyla zde žádná pochybnost o otázce, zda se žalobce předmětného jednání dopustil. Správní orgány tak nemohly postupovat ve smyslu zásady v pochybnostech ve prospěch obviněného. Žalobní námitky jsou nedůvodné.

V. Závěr a náklady řízení

31. Krajský soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 20. října 2021

Martin Kopa, v. r.
samosoudce